

عنوان مقاله:

آغاز یکجانشینی سرآغاز تحولی عظیم در نحوه بودن انسان در جهان

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی علوم زمین و توسعه شهری و اولین کنفرانس هنر، معماری و مدیریت شهری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

حکمت الله ملاصالحی - دانشیار و عضو هییتعلمی دانشگاه تهران

وحید عسکرپور - استادیار و عضو هییتعلمی دانشگاه هنر اسلامی تبریز

خلاصه مقاله:

یکجانشینی یکی از مهمترین و بنیادین ترین تحولات انسانی محسوب میشود که چهره انسان و جهان انسانی را برای همیشه دستخوش دگرگونیهای بی بازگشت ساخته است. دستاوردهای باستانشناسی در طول یک سده اخیر بروجوه و جوانب گوناگون خاستگاه، عوامل و پیامدهای یکجانشینی انگشت نهاده و متمرکز شده است. یکجانشینی به مثابه یکی از شدیدترین مظاهر ماواگزینی انسان در جهان، از سه جنبه مکان، زمان و ادراکات انسانی اثراتی بنیادین برجای نهاده است. در این مقاله برخی از شاخصه های بنیادین یکجانشینی در این سه جنبه مورد بحث قرار گرفته و مبتنی بر شواهد و مدارک باستان شناسی بر آنها تاکید شده است. یکجانشینی به عنوان یکی از شدیدترین صورتهای ماواگزینی، که مشخصه بنیادین و وجودی حضور انسان در جهان محسوب میشود، زمینسینما، فهم انسان از زمان و ادراکات وی را پیرامون خویش و جهان بهنوبه خویش دچار دگرذیسی ها و تحولات بنیادین ساخته و بدون وجود آن، بخش قابل توجهی از صورتهای فکر و اندیشه، باور و کنش که اکنون در بالغانه ترین صورتهایش به مثابه دستاوردهای فرهنگی جوامع انسانی تلقی میشود، مطلقا غیرقابل تصور مینمود. همچنین، شاخصه های بنیادین یکجانشینی، از جمله مرزبندی میان تاهل و توحش، مشارکت و تعهد اجتماعی، خانه، خانواده و نظامهای اجدادی و شاید از همه اینها مهمتر، زایش صورتهای نوینی از انسان، شالوده ها و مبناهای لازم و ضروری را برای پیشرفتهای فیزیکی و متافیزیکی انسان در جهان بنیانافکندهاند. بهیچمعنا، معماری هندسی فضا که با یکجانشینی آغاز و در طول زمانی کوتاه به لحاظ باستانشناسی، تحولاتی عمیق را پشت سر گذاشت، از اساس معماری هندسی انسان و انسانیت نوین ده هزار سال اخیر نیز محسوب میشود.

کلمات کلیدی:

ماواگزینی؛ یکجانشینی؛ نوسنگی؛ سکونت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/688530>

